

'S iomadh bantrach bha a Sarepta
 Da n' dug thu ol' agus win gu leoir;
 'S iomadh deamhen a rinn thu fhuadach,
 'S iomadh lobhar a rinn thu geal,
 'S iomadh aon bha'n criadh sa'n clabar
 A rinn thu gloirmhor as eugmhas smal.
 Bu mhaoth do chridhe, 's se nith a chraidh e
 Bhi faicinn dhaoine gu leir cho faoin—
 Bha anam na fhirean ga chradh gach latha,
 Bhi faicinn gorraich a chinne daon'.
 Ris an fheumach bha thu robh choimhneil;
 Nuair ghlaoidh e ruitse bha fuasgladh dlu;
 Thug thu dha comhdach o fhuachd a gheamhraidh
 'S chuir thu thacas ri Rìgh nan dul.
 Aig leaba an tinnes bhidh thusa 'freasdal
 Air an anam bhidh lag sa stri;
 Dheanadh t-urnuigh a suibhel miles,
 'S bhidh a m' Bas dhoibh na theachder sìth.
 Cha sheas sa'n eilen so n' duigh a'n' cubad
 Aon cho mor ann a fabhor Dhe,
 'S se mo choidh rach bidh ann ionann
 A measg na linntinn a thig na dheigh.
 'S aobhar iundrain do aireamh mhor thu,
 Air feadh na tir so air gach taobh,
 A dh'fhag thu nan dillechden ann sa'n' fhasaich
 Nuair chaidh thu mhealtuin a chomuinn naomh.

Na lionas t'aite cha 'n'eil ri fhaotinn,
 Ged thig foghlum cha dean e feum;
 Bha cumhachd mor agus beo ga'd' lionadh,
 'S fear coimhid Israeil do neart's gach ceum.
 Ga'd' thig fear-tuasdail mor a foghlum,
 S' deas a'm' briathran bhi's seolta meallt,
 Cha tabhar e n' tread mach go pasteur miles,
 Oir bidheal fiamh air robh bheastan allt:
 Sa nuair thig faisg orr a madadh alluidh
 Cha dig e dlu chum a n' treud a dhian;
 Ach luath mar earba bidh e a teachaidh,
 Oir 's ann air tuarsdal bha a mhiann.
 Ach 's tus' a sheas ann an teas na comhraig,
 Ged bha luchd milledh gu tric an toir